

ԵՐԿՈՒՇԱՔԹԻ, 5 ՄԱՐՏ, 2018

ՏԵՐՈՒՆԱԿԱՆ ԱՂՈԹՔ

(միասնաբար արտասանուած)

Իմաստութիւնն Հօր Յիսուս, Կուր ինձ իմաստութիւնն պարիս խորհել եւ խօսել եւ գործել առաջի քո յամենայն ժամ. ի չար խորհրդոց, ի բանից եւ ի գործոց փրկեալս լիս. եւ ողորմեա քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս: Ամէն:

ՍԱՂՄՈՍ 19

ՏԻՐՈՋ ՕՐԷՆՔԸ

Տիրոջ Օրէնքը կատարեալ է, անձր կը վերանորոգէ.
 Տիրոջ պատուիրանները վստահելի են,
 իմաստուն կը դարձնեն պարզամիտները:
 Տիրոջ հրահանգները ուղիղ են, սիրտը կ'ուրախացնեն.
 Տիրոջ պատուէրները լոյս են, աչքերը կը լուսաւորեն:
 Տիրոջ վախը սուրբ է, եւ յաւէտ անջնջելի.
 Տիրոջ դատաստանները նշմարիտ են եւ միշտ արդար,
 աւելի ցանկալի՝ քան ամենէն գուտ ոսկին,
 աւելի բաղարձակ՝ քան մեղարարութիւնէն քանդուած մեղքը:
 Ես, քու ծառայ, ինձ գինս անոնցմով կը կրթեմ,
 որովհետեւ անոնք լիովին կը վարձատրեն պահողը:
 Ո՞վ կրնայ իր յանցանքները գիտնալ.
 անգիտակից յանցանքներէս սրբէ զիս, Տէր,
 իսկ գիտակից յանցանքներէ հեռու պահէ զիս՝ քու ծառայ,
 որպէսզի մեղքը ինձի չտիրէ:
 Եւ այն ատեն՝ անբիծ պիտի ըլլամ,
 գերծ պիտի ըլլամ ծանր յանցանքէ:
 Թող այս խօսքերս, սրտիս խորհուրդները
 ընդունելի ըլլան քեզի, Տէր, իմ Վէմս ու Փրկիչս:

ՇԱՐԱԿԱՆ - ԱՂՈԹՔ

Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա:
 Ամենատուրք Երրորդութիւն, տուր աշխարհիս խաղաղութիւն:
 Եւ Հիւանդաց բժշկութիւն, ննջեցելոց արքայութիւն:
 Արի Աստուած Հարցն մերոց, որ ապաւեն ես նեղելոց:
 Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Յիսուս Փրկիչ մեզ ողորմեա:

ՕՐՈՒՄՆ ՆԻԻԹԸ

ՊԵՏՐՈՍ ԱՌԱՔԵԱԼԻ ԸՆԴՀԱՆՐԱՊԿԱՆ ԵՐԿՐՈՐԴ ՆԱՄԱԿԷՆ

3:11-18

ՆՈՐ ԵՐԿԻՆՔ ԵՒ ՆՈՐ ԵՐԿԻՐ (3:11-13)

Պետրոս Առաքեալ ներկայացնել է յետոյ, թէ Տիրոջ Օրը, որ Դափաստանի Օրն է, եւ ամբողջ համակարգի փոփոխութիւն է որ Կեդի պիտի ունենայ, ուրեմն քրիստոնէայ հաւատարացեալը ինչպիսի կեանք մը պէտք է ապրի. **«մաքուր եւ աստուածապաշտ կեանք, սպասելով եւ ջանալով փութացնել Տիրոջ օրուան գալուստը»** (11-12 հմր): Մնայուն սպասման վիճակով պէտք է ապրի քրիստոնէայ հաւատարացեալը, որուն մէկ խօսուն արտայայտութիւնն է Տէրունական աղօթքը, երբ կ'ըսենք. «Թող թագաւորութիւնը գայ», ուրեմն կը նշանակէ մնայուն այդ սպասումը պէտք է ունենանք, այդ սպասումով ապրինք: Առաւել եւս, Պետրոս Առաքեալ մխիթարութիւնը կու տայ երբ կ'ըսէ. **«ուր արդարութիւնը պիտի իջի»** (13 հմր): Յաճախ կը դժգոհինք, կը փրփուինք, կ'ընդվզինք, երբ անարդարութիւն կը տեսնենք, կամ անարդար ընկերութեան մը մէջ կ'ապրինք, կամ մեր նկատմամբ անարդարութիւն տեսնելի կ'ունենայ, եւ կու գանք ըսելու մինչեւ երբ, եւ ո՛վ պիտի պաշտպանէ մեր դատը, ո՛վ մեզի փէր պիտի կանգնի: Այս հարցումներու լոյսին տակ, երկու վիճակ կը ստեղծուի. առաջին յուսահատութիւն, երկրորդ՝ ուրիշի վստահելու եւ ուրիշէն ակնկալելու մեր դատին պաշտպանութիւնը: Բայց ահա Պետրոս Առաքեալ կու գայ յուսադրելու եւ ըսելու, թէ Տիրոջ գալուստը Կեդի պիտի ունենայ, անակնկալօրէն Կեդի պիտի ունենայ, եւ Անոր գալուստը ուրիշ բան չէ եթէ ոչ արդար դափաստան տեսնելու:

ԶԳՈՒՇԱԲՈՐ ԵՒ ՄԱՔՈՒՐ ԿԵԱՆՔԻ ՅՈՐԴԱՆ (3:14-18)

Եթէ այս բոլորը պիտի պարահին, եւ այս բոլորին սպասումը ունինք, ուրեմն պարտի իրաքանջիւր քրիստոնէայ հաւատարացեալ ապրի ըստ այնմ, որուն համար ալ Պետրոս Առաքեալ հետեւեալ բառը կ'օգտագործէ ըսելով. «ջանացէք», այլ խօսքով՝ ճիգ թափեցէք, ըստ այնմ անբիծ եւ անարար ըլլալու Աստուծոյ աջին: Ուստի որքան պէտք է ճիգ թափել, որպէսզի անբիծ ու անարար ըլլալու Աստուծոյ աջին: Արդեօք, որքանով բաւարար են մեր ուժերը այս այնմ ապրելու: Պօղոս Առաքեալ կու գայ եւ կը ներկայացնէ ըսելով. **«Աստուած ինք է որ կը ներգործէ ինչ որ կը կամենաք ու կը կատարէք, որպէսզի իր կամքին համաձայն շարժիք»** (Փիլիպպեցիս 2:13): Ուրեմն, հարցումը հետեւեալն է. որեւէ ճիգ կը թափե՞մ յառաջխաղացք ունենալու քրիստոնէական իմ ապրելակերպին մէջ: Օրինակ, երբ կ'ուզենք մկաններ ունենալ, չենք կրնար ունենալ առանց մարզանքի: Կամ այսինչ կամ այդինչ գիրքը պարզապէս կարդալով յառաջխաղացք ունենալու մեր քրիստոնէական ապրելակերպին մէջ, եթէ երբեք այդ ուղղութեամբ ճիգ չենք թափած: Ուրեմն կը պահանջուի իրաքանջիւրէս յանձնառութիւն: Ուրեմն ամէն ճիգ թափենք **«անբիծ եւ անարար ըլլալու Աստուծոյ աջին, եւ խաղաղութեամբ ապրելու»** (14 հմր): Այլ խօսքով, նմանելու Յիսուս Բրիստոսի, ինչպէս Ինք անբիծ ու անարար է: Եթէ մենք հարսն ենք Փետային, որ անբիծ ու անարար է, ուրեմն կը սպասուի հարսէն որպէսզի ինք ալ ըլլայ անբիծ ու անարար եւ խաղաղութեամբ ապրելու Փետային հետ:

Եթէ շարեւր կը կարծեն, որ Աստուծոյ գալուստը ուշացած է, պիտի ուշանայ, եւ կամ Կեդի պիտի չունենայ, այդ բոլորը ուրիշ բան չեն եթէ ոչ Տիրոջ համբերատարութիւնն է, որ առիթ կու տայ փրկութեան (15 հմր): Այլ խօսքով՝ Տիրոջ ողորմութիւնն է հանդէպ մեղաւորին, որովհետեւ **«չ'ուզեր որ ռեւէ մէկը կորսուի, այլ՝ կ'ուզէ որ բոլորն ալ ապաշխարելու առիթ ունենան»** (9 հմր): Աստուած այն սպասող Հայրն է, ինչպէս անառակ որդիին հայրը կը սպասէր իր որդիին վերադարձին: Պետրոս Առաքեալ նաեւ կը նշէ, թէ այս բաներուն մասին Պօղոս Առաքեալ ինք ալ գրեց իր նամակներուն մէջ, եւ գրեց Աստուծմէ իրեն շնորհուած իմաստութեամբ, եւ ոչ թէ մարդկային մտքի արդիւնք որպէս: Այս արտայայտութիւնը ցոյց կու տայ, որ արդէն Պօղոս Առաքեալի նամակները շրջագայութեան մէջ էին, որոնց ծանօթ էր Պետրոս Առաքեալ եւ ըստ այնմ կ'անկնարկէ անոնց մասին: Եւ ահա արդէն, այդ օրերուն Աստուածաշունչի գիրքերուն հեղինակութիւնը, ու անոնց կանոնականութիւնը սկսած էր նոյնինքն Առաքեալներուն մտքին մէջ ըլլալու: Օրինակ Պօղոս Առաքեալ Տիմոթէոսի իր գրած առաջին նամակին մէջ պիտի ըսէ. «Այն երեցները որոնք լաւ վերակացութիւն կ'ընեն եկեղեցիին՝ կրկնակի վարձարութեան արժանի թող նկատուին, մանաւանդ անոնք՝ որոնք կ'աշխատին թէ՛ քարոզելով եւ թէ՛ ուսուցանելով»:

Որովհետև Օրենքի գիրքը կ'ըստ. «**Կալին մէջ աշխարող եզին դունչը մի՛ կապեր**»: Եւ՝ «**Մշակը իր վարձին արժանի է**» (5:17-18): Առաջին մէջբերումը Բ Օրինաց 25:4, իսկ երկրորդ մէջբերումը՝ Մարթ 10:10 եւ Ղուկ 10:7: Այս բոլորը ցոյց կու փան, որ երբ կ'ուզենք Աստուածաշունչը սերտել, պէտք է ամբողջութեամբ նկատի ունենանք: Երկրորդ Անոր մէջ փեսնելու միութիւնը բոլոր գիրքերուն մէջ, որոնք բոլորն ալ նպատակակէտ ունին Յիսուս Քրիստոսին: Ի վերջոյ Անոր մէջ բաւարարութիւնը: Օրինակ, Գործք 8 Փիլիպոս Եթովպիացի ներքինիին բացատրելով Հին Կրակարանի Եսայի մարգարէէն կարդացած հատուածը: Էմնաուսի ճամբորդները, ուր Քրիստոս անոնց յայտնուելով բացատրեց Հին Կրակարանին մէջ եղած Իր մասին փրուած պատգամները: Եւ ի վերջոյ, մեծահարուստ եւ աղքատ Ղացարոսին պատմութեան մէջ Օրէնքն ու մարգարէները, որոնց կ'ակնարկէ Աբրահամ: Կը նշանակէ, ինչ որ պէտք է մարդուս փրկութեան համար Աստուածաշունչին մէջ բաւարար փրուած է, միայն կը մնայ ամբողջական վստահութեամբ կարդալու: Անոր համար ալ որքան զգուշ պէտք է ըլլանք, երբ կը լսենք ինչ է քարոզածը, երբ Առաքեալը կը զգուշացնէ ըսելով ամէն ինչ քննեցէք (Ա Յովի 4:1):

Պետրոս Առաքեալ ահա կու գայ ըսելու, թէ Պօղոս Առաքեալ այս բաներուն մասին խօսած է իր բոլոր նամակներուն մէջ: Այդ նամակներուն մէջ դժուար հասկնալի մասեր կան, անոնց համար որոնք կը փորձեն այդ ըսուածներուն իմաստը չարափոխել եւ ըստ այնմ ներկայացնել եւ մտքեր պղտորել: Դժուար հասկնալի են մեզի համար, որովհետև կը փորձեն Աստուծոյ շունչով գրուած գիրքերը մեր մարդկային փորձաքննութեամբ կարդալու եւ հասկնալու: Անոր համար դժուար հասկնալի են: Այդպիսիները փգտը եւ փոփոխամիտ մարդիկ են (16 հմր): Անոնք ոչ միայն Պօղոս Առաքեալի գրածները, այլ նաեւ միւս Սուրբ գիրքերը եւս կը չարափոխեն, իրենց սեփական կորուստը պարտաւարելով: Անոր համար ալ Աստուծոյ խօսքին քարոզիչը հաշի ունի փալիք, ոչ թէ միայն իր քարոզածին, այլ նաեւ՝ ինչպիսի դիպումով այդ քարոզը փոխանցելուն:

Այս իսկ պարճառով, Պետրոս Առաքեալ կոչ կ'ուղղէ. «**այս բաները գիտնալով՝ զգուշ եղէք**» (17 հմր) որ չ'իյնաք: Ինք անցաւ այդ ճամբէն: Պօղոս Առաքեալ ինք ալ նոյնը պիտի ըսէ. «Ով որ կը կարծէ թէ կանգուն է՝ թող զգուշ ըլլայ, որ չ'իյնայ» (Ա Կորնթ 10:12): Աստուծոյ վրայ դնելու մեր վստահութիւնը: Առաւել եւս. «**մեր Տիրոջ եւ Փրկչին՝ Յիսուս Քրիստոսի շնորհքովն ու գիտութեամբը աճեցէք**» (18 հմր): Տեսէք, «շնորհք եւ գիտութիւն», միայն գիտութիւն չէ, որ չ'ըլլայ թէ պարզապէս փեղեկութիւններ են որ ունինք, այլ՝ Յիսուս Քրիստոսի շնորհքով, ձրի պարգէն եւ գիտութիւնը: Որպէսզի չ'ըլլայ թէ միայն մեր ուղեղները լեցուին, բայց մեր սրտերը փակալին փոխուած չեն: Նաեւ կոչ կ'ուղղէ Պետրոս Առաքեալ աճելու: Նամակը կ'եզրափակէ Պետրոս Առաքեալ փառք փալով, որուն փառք կը վայելէ Յիսուս Քրիստոսին, այժմ եւ յաւիտեանս: Ամէն:

*Պահապան ամենայնի Քրիստոս,
աջ քո հովանի լիցի ի վերայ իմ ի տուէ եւ ի գիշերի,
ի նստիլ ի տան, ի գնալ ի մանապարհ,
ի ննջել եւ ի յառնել, զի մի երբեք սասանեցայց.
եւ ողորմեա՛ քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս:*